

Mees heeft heel veel plezier van zijn pleegbroertjes en –zusjes

Mees Stoop is 13 jaar. Zijn ouders zijn al 5 jaar pleegouders. Dat betekent dat hij regelmatig een tijdelijk pleegzusje of –broertje krijgt. Steeds zijn ze tussen de 0 en 5 jaar. Al 7 kinderen heeft hij zien komen en weer gaan. Hij vindt het prima; hij houdt van de extra gezelligheid in huis.

Mees weet nog hoe het was toen hij 8 jaar was en zijn eerste pleegzusje kwam: “Heel spannend. We wisten niet wat we konden verwachten! We zaten gespannen te wachten op de auto waarmee zij gebracht werd. Elke keer als we een auto hoorden, renden we naar het raam. Het meisje schrok wel van de drukte en moest eerst huilen. Dat was wel jammer, maar ze wende gelukkig snel.”

Weet je waarom je ouders pleegouder zijn geworden?

Mees: “Ze zeggen dat ze er ingerold zijn.

Het leek ze wel leuk om kinderen op te vangen die het thuis even moeilijk hebben. Soms komen ze hier omdat hun eigen ouders niet goed weten hoe ze goed moeten opvoeden. Andere ouders hebben een blessure, een gebroken been bijvoorbeeld, waardoor ze even niet voor hun kind kunnen zorgen. Soms is er ook veel ruzie bij hun thuis, of geweld. Heel erg vind ik dat.”

Wat vond je ervan toen je ouders dit gingen doen? En nu?

Mees: “In het begin vond ik het al leuk, ook al wist ik niet precies waarom de kinderen bij ons kwamen. Nu geeft het me vooral een goed gevoel, omdat wij die kinderen kunnen helpen. Ik help dus ook, bijvoorbeeld door op te passen. Een keer hebben we een kind hier leren lopen. Een andere hebben we een paar woorden geleerd. Maar ik speel vooral heel veel met ze. Dat is het leukste. We gaan dan bijvoorbeeld overrollen met een bal of spelen met autootjes.”

Hoe is het om een pleegbroer of –zus te hebben?

Mees: “Goed. Altijd gezellig en grappig. Ik heb er heel veel plezier van. Vooral door het spelen. Wat wel moeilijk is, is wanneer ze weer weggaan. Dat gebeurt tot nu toe altijd binnen een half jaar. Dan ben ik wel gehecht aan mijn pleegzusje of –broertje. Als we afscheid nemen moet ik altijd huilen. Na een tijdje kan ik het dan wel weer loslaten, want dat moet wel.

Eigenlijk is het nooit vervelend. Ja, sommige huilen wel veel. En als ze klein zijn worden ze vaak vroeg in de ochtend al wakker, ook in het weekend. Of midden in de nacht. Maar dat is eigenlijk helemaal niet zo erg.

Het leukste wat ik me kan herinneren, is toen ik een pleegzusje had van 3 jaar. We hadden toen in de tuin een trampoline met een tafel ervoor. Samen sprongen we de hele tijd van de tafel op de trampoline. Zij zei dan: ‘éé-tee!’ En dan sprong ze.”

Heb je tips voor andere kinderen die ook pleegbroertjes en -zusjes krijgen?

Mees: "Zorg goed voor ze, ga leuk met ze spelen. En laat ze vaak op je schoot zitten en knuffel met ze. Wat ik ook heel leuk vind: ze in bad doen. Je moet gewoon heel veel lol met ze maken!"